

KONINKRIJK BELGIË

-----

ADVIES 49.996/1/V  
VAN 2 AUGUSTUS 2011

VAN DE AFDELING WETGEVING  
VAN DE RAAD VAN STATE

-----

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste vakantiekamer, op 13 juli 2011 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'houdende de definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Herstructurering Vissenakker en omgeving'', heeft het volgende advies gegeven:

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

\*

\* \*

### STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1.1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Herstructurering Vissenakker en omgeving” definitief vast te stellen.

1.2. Het plangebied omvat diverse deelgebieden waaronder een gebied voor de winning van oppervlakedelfstoffen (zand), met nabestemming als gebied voor watergebonden recreatie (artikel 1 van de stedenbouwkundige voorschriften), een gebied dat onmiddellijk wordt bestemd voor watergebonden recreatie, met een beperkte aanduiding in overdruk om aan te geven waar de gebouwen en verharde parkeerplaatsen voor de exploitatie ervan kunnen worden aangebracht, en samenvallende, ruimere aanduidingen in overdruk voor een natuurverwevingsgebied en voor de tijdelijke ontginning van delfstoffen (artikel 2 van de stedenbouwkundige voorschriften), en agrarisch gebied met een aanduiding in overdruk als natuurverwevingsgebied (artikel 3 van de stedenbouwkundige voorschriften). Voorts is er bouwvrij agrarisch gebied (artikel 4 van de stedenbouwkundige voorschriften) en een agrarische bedrijvenzone (artikel 5 van de stedenbouwkundige voorschriften), benevens natuurgebied met gedeeltelijke aanduidingen in overdruk als grote eenheid natuur en grote eenheid natuur in ontwikkeling en voor de tijdelijke ontginning van delfstoffen (artikel 6 van de stedenbouwkundige voorschriften) en recreatiegebied (artikel 7 van de stedenbouwkundige voorschriften).

2.1. Rechtsgrond voor de ontworpen regeling wordt in hoofdzaak geboden door artikel 2.2.7, § 7, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: de Codex), met toepassing waarvan de Vlaamse Regering het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan definitief vaststelt, in beginsel binnen honderdtachtig dagen na het einde van het openbaar onderzoek, of

binnen tweehonderdtien dagen in geval van verlenging van de adviestertermijn bedoeld in paragraaf 5 van dat artikel.<sup>1</sup>

2.2. Daarnaast vindt het ontwerp ook rechtsgrond in de decretale bepalingen waarvan melding wordt gemaakt in de eerste twee leden van de aanhef. Voor zover in het plan wordt overgegaan tot de aanduiding van een gebied dat op duurzame basis wordt bestemd voor de ontginning van zand<sup>2</sup> en tot de aanduiding in overdruk van twee gebieden waarvoor een tijdelijke ontginning van aanwezige delfstoffen wordt toegestaan<sup>3</sup>, alsook voor zover de nabestemming van dergelijk gebied wordt bepaald<sup>4</sup>, vindt het ontwerp tevens rechtsgrond in artikel 17, § 1, en § 2, eerste lid, van het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning.

### VORMVEREISTEN

1. Een deel van het plangebied is gelegen in habitatrichtlijngebied. Een ander deel ervan bevindt zich nabij dergelijk gebied en grenst aan vogelrichtlijngebied.

Op grond van artikel 36ter, § 3, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu dient het plan daarom onderworpen te worden aan een passende beoordeling wat betreft de betekenisvolle effecten voor de betrokken speciale beschermingszones. In de aanhef van het ontwerp en in de toelichtingsnota wordt voor de passende beoordeling verwezen naar het plan-MER.<sup>5</sup>

2. De zogenaamde plan-MER-plicht wordt geregeld bij hoofdstuk II (“Milieueffectrapportage over plannen en programma’s”) van titel IV van het decreet van 5 april

---

<sup>1</sup> In het voorliggende geval is van die mogelijkheid geen gebruik gemaakt.

<sup>2</sup> Zie artikel 1.1 van de stedenbouwkundige voorschriften (bijlage II bij het ontwerp), alsook de daarbij horende aanduidingen op het grafisch plan (bijlage I bij het ontwerp).

<sup>3</sup> Zie de artikelen 2.4 en 6.4 van de stedenbouwkundige voorschriften (bijlage II bij het ontwerp), alsook de daarbij horende aanduidingen op het grafisch plan (bijlage I bij het ontwerp).

<sup>4</sup> Zie artikel 1.2 van de stedenbouwkundige voorschriften (bijlage II bij het ontwerp), alsook de daarbij horende symbolische aanduiding op het grafisch plan (bijlage I bij het ontwerp).

<sup>5</sup> Overeenkomstig artikel 36ter, § 3, zesde lid, van het decreet van 21 oktober 1997 wordt de passende beoordeling bij de opmaak van een plan-MER daarin geïntegreerd.

1995, zoals het is vervangen bij het decreet van 27 april 2007<sup>6</sup>. Op grond van artikel 49 van het decreet van 25 mei 2007 houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu, energie en openbare werken, is het voormelde hoofdstuk II, zoals vervangen bij het decreet van 27 april 2007, “van toepassing op ruimtelijke uitvoeringsplannen, waarvan de plenaire vergadering gehouden wordt zes maanden na de datum van inwerkingtreding van hoofdstuk II van titel IV van het decreet van 5 april 1995, zoals vervangen door het decreet van 27 april 2007”. Aangezien de plenaire vergadering in verband met het voorliggende plan plaatshad op 23 april 2010<sup>7</sup>, zijn de nieuwe regels er derhalve op van toepassing.<sup>8</sup>

Daaruit volgt dat de bepalingen van het decreet van 5 april 1995, zoals gewijzigd bij het decreet van 27 april 2007, van toepassing zijn. Uit artikel 4.2.1, eerste lid, van dat decreet volgt dat de regels inzake milieueffectrapportage over plannen (en programma's) van toepassing zijn op ieder plan<sup>9</sup> dat het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project<sup>10</sup>. Uit artikel 4.2.1, tweede lid, van het decreet volgt dat de regels inzake milieueffectrapportage

---

<sup>6</sup> Decreet van 27 april 2007 houdende wijziging van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en van artikel 36<sup>ter</sup> van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu. Bij besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 betreffende de milieueffectrapportage over plannen en programma's is het decreet van 27 april 2007 in werking gesteld op 1 december 2007.

<sup>7</sup> Zie het veertiende lid van de aanhef van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 2010 houdende voorlopige vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Herstructurering Vissenakker en omgeving”.

<sup>8</sup> Met inbegrip van het zogenaamde “integratiespoor”, dat wordt geregeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 18 april 2008 betreffende het integratiespoor voor de milieueffectrapportage over een ruimtelijk uitvoeringsplan, dat op 1 juni 2008 in werking is getreden.

<sup>9</sup> In artikel 4.1.1, § 1, 4°, van het decreet wordt “plan of programma” als volgt gedefinieerd: “plan of programma, met inbegrip van die welke door de Europese Unie worden medegefinancierd, alsook de wijzigingen ervan, dat:

a) door een instantie op regionaal, provinciaal of lokaal niveau wordt opgesteld en/of vastgesteld of dat door een instantie wordt opgesteld om middels een wetgevingsprocedure door het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering te worden vastgesteld;

en

b) op grond van decretale of van bestuursrechtelijke bepalingen is voorgeschreven”.

<sup>10</sup> Krachtens artikel 4.1.1, § 1, 5°, van het decreet wordt onder “project” verstaan:

“a) een voorgenomen vergunningsplichtige activiteit of een vergunningsplichtige activiteit die moet worden hervergund bij het verstrijken van de geldigheidsduur van de lopende vergunning en die bestaat uit:

- de uitvoering van bouwwerken, de totstandbrenging en in voorkomend geval de exploitatie van andere installaties, werkzaamheden of andere ingrepen in het milieu, inclusief de grondwaterwinningen en de ingrepen voor de ontginning van natuurlijke rijkdommen; of

- de exploitatie van een inrichting; dit is het hele door een exploitant beheerde gebied waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in een of meer installaties, met inbegrip van gemeenschappelijke of bijbehorende infrastructuur of activiteiten;

of

b) een voorgenomen activiteit met negatieve gevolgen voor het milieu die wordt meegefinancierd door het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap in het kader van de internationale samenwerking”.

over plannen (en programma's) van toepassing zijn op ieder plan waarvoor, gelet op het mogelijke effect op gebieden, een passende beoordeling vereist is uit hoofde van artikel 36ter, § 3, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997.

Artikel 4.2.3 van het decreet van 5 april 1995 bepaalt onder meer het volgende:

“§ 1. Het plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, wordt, alvorens het kan worden goedgekeurd, aan een milieueffectrapportage onderworpen in de gevallen bepaald in dit hoofdstuk.

§ 2. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, eerste lid, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat niet het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau, noch een kleine wijziging inhoudt, moet een plan-MER worden opgemaakt, wanneer:

- 1° het plan of programma betrekking heeft op landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme, ruimtelijke ordening of grondgebruik, en het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project opgesomd in bijlagen I en II van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage;
- 2° voor een ander plan of programma dan deze vermeld onder 1°, de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, niet aantoont dat dit plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten”.

Uit wat voorafgaat volgt dat het ontwerp in beginsel onderworpen is aan de plan-MER-plicht.

In de aanhef van het ontwerp en in de toelichtingsnota wordt inzake de nakoming van de plan-MER-plicht verwezen naar het plan-MER dat op 3 april 2009 is goedgekeurd door de dienst MER van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie<sup>11</sup>.

Tevens bevat de toelichtingsnota de verklaring bedoeld in artikel 2.2.2, § 1, tweede lid, van de Codex<sup>12</sup>.

---

<sup>11</sup> Zie de voorlaatste considerans in die aanhef en de toelichtingsnota (bijlage III bij het ontwerp), 26, nr. 4.6.

<sup>12</sup> Artikel 2.2.2, § 1, tweede lid, van de Codex luidt: “In voorkomend geval wordt de verklaring, vermeld in artikel 4.2.11, § 4, eerste lid, 2°, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid opgenomen in een toelichtingsnota bij het ruimtelijk uitvoeringsplan”.

3. Artikel 2.2.6, § 1, vijfde lid, van de Codex luidt:

“Als het voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan beantwoordt aan de criteria, bepaald in toepassing van artikel 4.4.1, § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen van het milieubeleid, stellen de door de Vlaamse Regering aangewezen diensten ten laatste tijdens de plenaire vergadering dat het voorontwerp het voorwerp vormt van een ruimtelijk veiligheidsrapport, tenzij het voorontwerp zo wordt gewijzigd dat het niet meer aan de bedoelde criteria beantwoordt”.

Luidens artikel 4.4.1, § 2, van het decreet van 5 april 1995 stelt de Vlaamse Regering de criteria vast op basis waarvan de administratie beslist of de opmaak van een ruimtelijk veiligheidsrapport al dan niet vereist is.

Die criteria zijn, in de vorm van een stroomdiagram met toelichting, opgenomen in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 26 januari 2007 houdende nadere regels inzake de ruimtelijke veiligheidsrapportage. Artikel 4 van dat besluit bepaalt dat de dienst Veiligheidsrapportering van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie, die in artikel 3 van hetzelfde besluit wordt aangewezen als bevoegde administratie, op basis van die criteria beslist of de opmaak van een ruimtelijk veiligheidsrapport al dan niet vereist is.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 26 januari 2007 is onder meer van toepassing op de ruimtelijke uitvoeringsplannen waarvoor op de datum van inwerkingtreding van dat besluit, zijnde 29 juli 2007, nog geen plenaire vergadering is gehouden (artikel 5 van dat besluit). Aangezien de plenaire vergadering betreffende het voorliggende plan plaatsvond op 23 april 2010, is dat besluit bijgevolg van toepassing.

De dienst Veiligheidsrapportering van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie heeft op 23 april 2010 beslist dat de opmaak van een ruimtelijk veiligheidsrapport voor het voorliggende plan niet vereist is. Naar die beslissing dient uitdrukkelijk te worden verwezen in de aanhef van het ontwerp, daar zij betrekking heeft op een voorgeschreven vormvereiste.

4. Het ontworpen plan is, met toepassing van artikel 8, § 5, tweede lid, 1°, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, onderworpen aan de watertoets.<sup>13</sup>

---

<sup>13</sup> Zie de laatste considerans in de aanhef van het ontwerp en de toelichtingsnota (bijlage III bij het ontwerp), 29, nr. 4.8.

5. Voor het overige heeft het ontwerp de in artikel 2.2.7 van de Codex bepaalde procedure doorlopen. De voorlopige vaststelling van het ontwerp van het plan vond plaats bij besluit van de Vlaamse Regering van 17 december 2010, het openbaar onderzoek over dat ontwerp liep van 15 februari 2011 tot 15 april 2011 en de Vlaamse Commissie voor Ruimtelijke Ordening (Vlacro) heeft er op 18 mei 2011 advies over gegeven.<sup>14</sup>

### ONDERZOEK VAN DE TEKST

#### Aanhef

1. In het lid van de aanhef waarin wordt verwezen naar het Grinddecreet<sup>15</sup> kunnen de bepalingen van dat decreet die het ontwerp mede tot rechtsgrond strekken, worden gespecificeerd als volgt:

“Gelet op het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning, artikel 17, § 1 en § 2, eerste lid;”.

2. In het vierde lid van de aanhef wordt verwezen naar artikel 4.2.4, § 1, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Die bepaling strekt het ontwerp niet tot rechtsgrond, zodat de verwijzing ernaar moet worden geschrapt en het betrokken lid uit de aanhef moet worden weggelaten.

3. Het lid van de aanhef waarin wordt verwezen naar het advies van de Raad van State stelle men als volgt:

---

<sup>14</sup> Zie het tiende tot het dertiende lid van de aanhef.

<sup>15</sup> Gelet op de datum van dat decreet – 14 juli 1993 – dient de aanhef van het ontwerp aan te vangen met het lid waarin aan dat decreet wordt gerefereerd.

“Gelet op advies 49.996/1/V van de Raad van State, gegeven op 2 augustus 2011, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;”

### Dispositief

#### Artikel 1

In artikel 1, derde lid, 1°, van het ontwerp wordt volledigheidshalve best ook gerefereerd aan de conclusies met betrekking tot de watertoets.

### Bijlage II - Stedenbouwkundige voorschriften

#### Algemene opmerkingen

1. Artikel 2.2.2, § 1, vierde lid, van de Codex bepaalt dat het grafisch plan aangeeft voor welk gebied of welke gebieden het plan van toepassing is en de erbij horende stedenbouwkundige voorschriften verordenende kracht hebben. In het ontwerp zijn het grafisch plan en de stedenbouwkundige voorschriften opgenomen in respectievelijk bijlage I en II ervan, welke in artikel 1, tweede lid, van het ontwerp, overeenkomstig voornoemd artikel 2.2.2, § 1, vierde lid, als “normatieve delen” worden omschreven. De toelichting bij de stedenbouwkundige voorschriften heeft daarentegen geen verordenende kracht. In het ontwerp is die toelichting opgenomen in een “toelichtingsnota” (bijlage III), die in artikel 1, derde lid, van het ontwerp als “niet-normatief” wordt omschreven. Uit dit onderscheid volgt dat de bepalingen die zijn opgenomen in de toelichtingsnota, in tegenstelling tot de stedenbouwkundige voorschriften, slechts een verduidelijkende of concretiserende waarde hebben, in geen geval verordenend van aard zijn en bijgevolg niet in rechte afdwingbaar zijn.

Met dit onderscheid dient reeds rekening te worden gehouden bij het voorlopig vaststellen van het ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, met toepassing van artikel 2.2.7, § 1, eerste lid, van de Codex, gelet op het gegeven dat bij de definitieve vaststelling van het plan, ten opzichte van het voorlopig vastgestelde plan, nog slechts wijzigingen kunnen worden aangebracht die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit de tijdens het openbaar onderzoek geformuleerde bezwaren en opmerkingen of de adviezen, uitgebracht door de aangeduide

gewestelijke diensten en overheden, of het advies van de Vlaamse commissie voor ruimtelijke ordening (artikel 2.2.7, § 7, tweede lid, van de Codex). Hieruit volgt dat, bij de definitieve vaststelling van het plan, in de stedenbouwkundige voorschriften, die overeenkomstig artikel 2.2.2, § 1, eerste lid, 2°, van de Codex, een onderdeel zijn van het plan, nog enkel wijzigingen kunnen worden aangebracht in voormelde zin.

De Raad van State, afdeling Wetgeving, dient vast te stellen dat met het onderscheid tussen de verordenende en niet-verordenende delen van een plan niet steeds op een zorgvuldige wijze wordt omgegaan, nu de toelichtingsnota bij een plan dikwijls bepalingen bevat die, door de aangelegenheid waarop ze betrekking hebben en door de wijze waarop ze zijn geformuleerd, kennelijk bedoeld zijn om een verordenend karakter te hebben. Spijts het ogenschijnlijk verordenend karakter van deze bepalingen, dienen ze evenwel te worden aangemerkt als niet-normatief, aangezien ze slechts opgenomen zijn in de toelichting bij bedoelde stedenbouwkundige voorschriften en enkel de bepalingen die formeel opgenomen zijn in de stedenbouwkundige voorschriften als zijnde van verordenende aard kunnen worden beschouwd.

Een markant voorbeeld daarvan in het voorliggende plan is de vermelding in uitsluitend de toelichting bij artikel 7 van de stedenbouwkundige voorschriften van een aantal minimumprincipes voor de inrichting van het recreatiegebied, terwijl diezelfde principes voor het gebied dat (onmiddellijk) wordt bestemd voor watergebonden recreatie wel worden ondergebracht in artikel 2.2 van de stedenbouwkundige voorschriften zelf.<sup>16</sup>

---

<sup>16</sup> Waarmee bovendien een aanduiding in overdruk voor gebouwen en verharde plaatsen overeenstemt. De verantwoording voor het achterwege laten van zulk een aanduiding voor het recreatiegebied, eveneens opgenomen in de toelichting bij artikel 7 van de stedenbouwkundige voorschriften, namelijk dat “de invulling van het gebied met gebouwen en parkeerplaatsen wordt afgewogen op basis van een bij de aanvraag voor stedenbouwkundige vergunning te voegen inrichtingsstudie”, kan nog worden aanvaard, in acht genomen het gegeven dat die studie in artikel 7.2 van de eigenlijke stedenbouwkundige voorschriften wordt omschreven als “een informatief document”. De basiselementen voor de inrichting van het plangebied horen echter voor te komen in de stedenbouwkundige voorschriften van een ruimtelijk uitvoeringsplan zelf (zie artikel 2.2.2, § 1, 2°, van de Codex). Een andere bekritiseerbare ‘toelichtende’ vermelding is de opname van “parkeervoorzieningen” onder de voorbeelden van “[k]leinschalige infrastructuur voor de sociale, educatieve of recreatieve functie van het natuurgebied” in de toelichting bij artikel 6.1 van de stedenbouwkundige voorschriften (vergelijk met het typevoorschrift 7.1 voor dergelijk gebied, in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van de nadere regels met betrekking tot de vorm en inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, waarin een dergelijke vermelding niet is terug te vinden).

2. Er dient op te worden toegezien dat de toelichting bij de stedenbouwkundige voorschriften voldoende aansluit bij de eigenlijke verordenende voorschriften. Dat is nu niet steeds het geval.

Zo wordt in de toelichting bij artikel 2.2 van de stedenbouwkundige voorschriften weliswaar eerst nog, in overeenstemming met het voorschrift zelf, vermeld dat “[m]et de aanduiding in overdruk wordt aangegeven waar gebouwen en verharde parkeerplaatsen toegelaten zijn” binnen het betrokken gebied voor watergebonden recreatie, maar wordt vervolgens aangegeven dat daar onder meer “[c]onstructies” toegelaten zijn buiten de toepassing van die bepaling om. Nochtans omvat de definitie van het begrip “constructie” in artikel 4.1.1, 3°, van de Codex, mede “een gebouw, een bouwwerk, een vaste inrichting, een verharding”.

Ook kan worden vastgesteld dat, inzake de bepalingen met betrekking tot de overdrukken natuurverweving, aan het einde van de artikelen 2.3 en 3.3 van de stedenbouwkundige voorschriften telkens wordt vermeld dat het oprichten van gebouwen en gelijkaardige constructies niet toegelaten is, terwijl de toelichting bij die voorschriften ervan doet blijken dat gebouwen en constructies met een beperkte omvang onder bepaalde voorwaarden wel toegelaten zijn.<sup>17</sup>

### Bijzondere opmerkingen

#### Artikelen 1 en 2

In de artikelen 1.2 en 2.1 van de stedenbouwkundige voorschriften worden voor een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning als beoordelingscriteria bepaald, een “zorgvuldig ruimtegebruik” en “een kwaliteitsvolle aanleg van de terreinen en afwerking van de gebouwen en constructies”. Die criteria zijn uit het oogpunt van de rechtszekerheid te vaag.

---

<sup>17</sup> Kennelijk wordt daarbij uit het oog verloren dat beide betrokken vermeldingen weliswaar voorkomen in de typevoorschriften voor natuurverwevingsgebied (zoals de bepalingen onder 3.5 en 4.4) die zijn opgenomen in de bijlage bij het in de vorige voetnoot genoemde besluit van 11 april 2008, maar dat deze als gebiedsspecifieke typebepalingen (zie de inleiding van de betrokken bijlage) niet bedoeld zijn om met elkaar te worden gecombineerd. Zie immers, enerzijds, de grijze arcering van de eerste vermelding als stedenbouwkundig voorschrift en, anderzijds, voor de andere vermelding als toelichtingsonderdeel, de zin “Een dergelijke bebouwing kan slechts toegelaten worden voor zover ze landschappelijk inpasbaar en de betrokken oppervlakte als natuur beheerd gebied aanzienlijk is”.

Indien ervoor wordt geopteerd de betrokken criteria te handhaven, moet de regeling worden aangevuld met meer uitgewerkte bepalingen inzake de bedoelde zorgvuldigheid en kwaliteit.

#### Artikelen 4 en 6

In artikel 4.1 van de stedenbouwkundige voorschriften wordt “het oprichten van gebouwen en vergelijkbare constructies” uitgesloten van de toegelaten handelingen.<sup>18</sup> Vraag is hoe die bepaling zich op dat punt verhoudt tot artikel 4.2 van de stedenbouwkundige voorschriften in de mate dit voor datzelfde gebied, zij het specifiek inzake handelingen met betrekking tot waterbeheer, bepalingen bevat die toepassing vinden op “vergunde of vergund geachte bebouwing en infrastructuren” en zelfs “in voor bebouwing bestemde gebieden”.

Indien men ervan uitgaat dat natuurgebied als ruimtelijk kwetsbaar gebied<sup>19</sup> principieel evenmin tot de “voor bebouwing bestemde gebieden” behoort, kan een gelijkaardige vraag worden gesteld met betrekking tot de verhouding tussen de artikelen 6.1 en 6.5 van de stedenbouwkundige voorschriften.

-----

---

<sup>18</sup> Dergelijke uitsluiting is logisch, gelet op de bestemming van het betrokken gebied, te weten bouwvrij agrarisch gebied.

<sup>19</sup> Zie artikel 1.1.2, 10°, b), 3), van de Codex.

De kamer was samengesteld uit

|          |                     |                                     |
|----------|---------------------|-------------------------------------|
| de Heren | M. VAN DAMME,       | kamervoorzitter,                    |
|          | J. VAN NIEUWENHOVE, |                                     |
|          | B. THYS,            | staatsraden,                        |
|          | J. VELAERS,         | assessor van de afdeling Wetgeving, |
| Mevrouw  | A. BECKERS,         | griffier.                           |

Het verslag werd uitgebracht door de Heer P. T'KINDT, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

A. BECKERS

M. VAN DAMME